

WIJ **B**EATRIX, BIJ DE GRATIE GODS,
KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Voorstel van wet
tot invoering en wijziging van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen

Allen die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regels vast te stellen inzake de invoering van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen en voorts enkele wijzigingen aan te brengen in de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen;
Zo is het dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I WIJZIGING VAN DE WET INKOMENSVORZIENING OUDERE WERKLOZEN

De Wet inkomensvoorziening oudere werklozen wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 6, eerste lid, worden na onderdeel f, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel f door een puntkomma, twee onderdelen toegevoegd luidende:

- g. het op de dag, bedoeld in artikel 3, tweede lid, recht hebben op een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of op een inkomensgarantie ouderen als bedoeld in artikel 63a van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen;
- h. het feit dat op grond van artikel 10 de uitkering gedurende drie aaneengesloten maanden nul bedraagt.

B

In artikel 9, eerste lid, onderdeel a, wordt “de artikelen 12, artikel 13, artikel 14 of 15” vervangen door: artikel 12, 13, 14 of 15.

C

Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt “A staat voor het minimumloon” vervangen door: A niet hoger is dan het minimumloon en staat voor de som van:
 - a. 10/7 vermenigvuldigd met het totale bedrag aan uitkeringen dat de uitkeringsgerechtigde ontving op grond van de Werkloosheidswet, de Ziektewet, de Wet op de

arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen in de maand voorafgaande aan het recht op uitkering op grond van deze wet, en
b. het loon uit dienstbetrekking dat de uitkeringsgerechtigde in die maand verdiende.

2. In het derde lid wordt “wordt inkomen in verband met arbeid” vervangen door: worden overige inkomensbestanddelen.

3. In het vierde lid, eerste volzin, wordt “het inkomen in verband met arbeid” vervangen door: de overige inkomensbestanddelen.

4. Onder vernummering van het zesde lid tot vijfde lid vervallen het vijfde en zevende lid.

5. Het vijfde lid (nieuw) komt te luiden:

5. Voor zover het recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, van een vertegenwoordigend orgaan van een publiekrechtelijk lichaam dat bij rechtstreekse verkiezing wordt samengesteld, of een algemeen bestuur van een waterschap, staat bij de toepassing van het eerste lid A, in afwijking in zoverre van het eerste lid, voor het minimumloon.

D

Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding “1.” geplaatst.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt voor personen die blijkens een indicatiebeschikking of herindicatiebeschikking tot de doelgroep behoren van de Wet sociale werkvoorziening, onder een voorziening gericht op de arbeidsinschakeling mede verstaan een voorziening gericht op het verkrijgen van arbeid in een dienstbetrekking als bedoeld in de artikelen 2 en 7 van die wet.

E

Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11a Algemeen geaccepteerde arbeid

Behoudens voor de toepassing van artikel 13, tweede en derde lid, wordt niet als algemeen geaccepteerde arbeid beschouwd arbeid op grond van een dienstbetrekking als bedoeld in hoofdstuk 2 of 3 van de Wet sociale werkvoorziening.

F

Aan artikel 16 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. De artikelen 14, eerste lid, en 15 zijn niet van toepassing op de werknemer die blijkens een indicatiebeschikking of herindicatiebeschikking tot de doelgroep van de Wet sociale werkvoorziening behoort.

G

Aan artikel 19 wordt een artikellid toegevoegd, luidende:

8. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld met betrekking tot het derde en vierde lid.

H

In artikel 21, eerste en tweede lid, wordt “werknemer” telkens vervangen door: aanvrager of de uitkeringsgerechtigde.

I

Artikel 28 komt te luiden:

Artikel 28 Inhouding vereveningsbijdrage

Het UWV houdt op de uitkering, op de vakantiebijslag en op de toeslag op de uitkering op grond van de Toeslagenwet een bedrag in, dat gelijk is aan het bedrag van de premie die een werkgever op grond van afdeling 2 van hoofdstuk 3 van de Wet financiering sociale verzekeringen op het overeenkomstige loon van een werknemer, die verzekerd is op grond van de Werkloosheidswet, inhoudt.

J

In artikel 29, derde lid, wordt “over een periode van vier weken” vervangen door: over een periode van één kalendermaand.

K

Artikel 34 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid wordt “belanghebbende” vervangen door: aanvrager of de uitkeringsgerechtigde.

2. Het vierde lid vervalt.

3. Het vijfde lid wordt vernummerd tot het vierde lid.

L

Artikel 48 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel c, wordt “artikel 21, zevende lid” vervangen door: artikel 21, vijfde lid.

2. Het eerste lid, onderdeel d, komt te luiden:

d. het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten: artikel 19, achtste lid.

3. In het eerste lid, vervalt, onder verlettering van onderdeel f tot onderdeel e, onderdeel e (oud).

4. In het tweede lid, onderdeel a, wordt “het Besluit Tica inzake betaling, terugvordering en tenuitvoerlegging van boeten en onverschuldigd betaalde uitkering” vervangen door: de Regeling tenuitvoerlegging bestuurlijke boeten en terugvordering van onverschuldigde betalingen op grond van een aantal socialezekerheidswetten.

5. Onder verlettering van onderdeel d tot onderdeel c en onderdeel f tot onderdeel d, vervallen in het tweede lid de onderdelen c (oud) en e.

ARTIKEL II WIJZIGING VAN DE WET STRUCTUUR UITVOERINGSORGANISATIE WERK EN INKOMEN

De Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 wordt in het onderdeel waarin “uitkeringsgerechtigde” wordt gedefinieerd, na “de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

B

In artikel 30, eerste lid, onderdeel a, wordt na “de Toeslagenwet,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

C

Artikel 82a, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Na “de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen,” wordt ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

2. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel i door een puntkomma, wordt na onderdeel i een onderdeel ingevoegd, luidende:

j. artikel 13 en de artikelen 19 tot en met 21 van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

ARTIKEL III WIJZIGING VAN DE TOESLAGENWET

De Toeslagenwet wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, eerste lid, onderdeel d, wordt “en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen” vervangen door: , de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen en de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

B

In artikel 14g, eerste lid, wordt na “de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

ARTIKEL IV WIJZIGING VAN DE WERKLOOSHEIDSWET

In artikel 27g, eerste lid, van de Werkloosheidswet wordt na “de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

ARTIKEL V WIJZIGING VAN DE WET WERK EN INKOMEN NAAR ARBEIDSVERMOGEN

De Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 63 worden een paragraaf en vier artikelen ingevoegd, luidende:

§ 7.3. Inkomensgarantie ouderen

Artikel 63a Recht op inkomensgarantie ouderen

1. Recht op een inkomensgarantie ouderen op grond van deze wet heeft de verzekerde:
 - a. wiens eerste dag van gedeeltelijke arbeidsgeschiktheid als bedoeld in artikel 5 is gelegen tussen 31 december 2007 en 1 juli 2011;
 - b. die op die dag 60 jaar of ouder is;
 - c. die na die dag recht had op de loongerelateerde uitkering van de WGA-uitkering, en
 - d. die recht heeft op de vervolgutkering of de loonaanvullingsuitkering van de WGA-uitkering.
2. Het recht op een inkomensgarantie ouderen ontstaat op de dag nadat de geldende uitkeringsduur van de loongerelateerde uitkering is verstreken.
3. Het eerste lid is niet van toepassing indien artikel 59, derde lid, toepassing heeft gevonden ten aanzien van de verzekerde wiens eerste dag van werkloosheid lag voor 1 oktober 2006 dan wel wiens eerste dag van werkloosheid lag op of na 1 oktober 2006 en de verzekerde op die dag jonger was dan 60 jaar.
4. Geen recht op een inkomensgarantie ouderen heeft de persoon die recht heeft op een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

Artikel 63b Eindigen en herleving van het recht op inkomensgarantie ouderen

Het recht op een inkomensgarantie ouderen eindigt op de dag dat de verzekerde geen recht meer heeft op een WGA-uitkering en herleeft op de dag dat het recht op een WGA-uitkering herleeft.

Artikel 63c Hoogte van de inkomensgarantie ouderen

De inkomensgarantie ouderen bedraagt per kalendermaand het bedrag van de uitkering op grond van artikel 10 van de Wet inkomensvoorziening ouderen werklozen indien de

verzekerde daar recht op zou hebben gehad, minus de vervolguutkering of de loonaanvullingsuitkering van de WGA-uitkering.

Artikel 63d Financiering

1. De op grond van deze wet te betalen inkomensgarantie ouderen en de aan de uitvoering daarvan verbonden kosten komen ten laste van het Toeslagenfonds, bedoeld in artikel 31 van de Toeslagenwet.
2. Ter dekking van de inkomensgarantie ouderen en de kosten, bedoeld in het eerste lid, wordt het Toeslagenfonds voorzien van middelen van het Rijk alsmede van de met de toepassing van artikel 91 verkregen boeten.
3. Het UWV beheert en administreert afzonderlijk de middelen tot dekking van de uitgaven, bedoeld in het eerste lid, in de vorm van een onderdeel van het Toeslagenfonds.

B

In artikel 96, eerste lid, wordt na “de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

ARTIKEL VI WIJZIGING VAN DE WET OP DE ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVERZEKERING

In artikel 29g, eerste lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt na “de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

ARTIKEL VII WIJZIGING VAN DE WET ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVOORZIENING JONGGEHANDICAPTEN

In artikel 46, eerste lid, van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten wordt na “de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

ARTIKEL VIII WIJZIGING VAN DE WET ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVERZEKERING ZELFSTANDIGEN

In artikel 54, eerste lid, van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen wordt na “de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

ARTIKEL IX WIJZIGING VAN DE WET INKOMENSVOORZIENING OUDERE EN GEDEELTELIJK ARBEIDSONGESCHIKTE WERKLOZE WERKNEMERS

De Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 6, eerste lid, wordt na onderdeel d, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. recht heeft op een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

B

Artikel 9, vierde en vijfde lid, komen te luiden:

4. Indien het inkomen in de maand voorafgaande aan het ontstaan van het recht op uitkering minder bedroeg dan de grondslag, bedoeld in het eerste lid, wordt de grondslag vastgesteld op dat lagere bedrag.

5. Het vierde lid is niet van toepassing, voor zover het inkomen minder bedroeg dan de grondslag, bedoeld in het eerste lid, als gevolg van een gedeeltelijke eindiging van een recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet door het verrichten van werkzaamheden als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, van een vertegenwoordigend orgaan van een publiekrechtelijk lichaam dat bij rechtstreekse verkiezing wordt samengesteld, of van een algemeen bestuur van een waterschap.

C

In artikel 20f, derde lid, wordt na “de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

ARTIKEL X WIJZIGING VAN DE WET INKOMENSVOORZIENING OUDERE EN GEDEELTELIJK ARBEIDSONGESCHIKTE GEWEZEN ZELFSTANDIGEN

In artikel 20f, derde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen wordt na “de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

ARTIKEL XI WIJZIGING VAN DE ZIEKTEWET

De Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 45g, eerste lid, wordt na “de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen.

B

Artikel 46, vierde lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. De punt aan het slot van onderdeel a wordt vervangen door een puntkomma.
2. De punt aan het slot van onderdeel b wordt vervangen door een puntkomma en er wordt aan het onderdeel toegevoegd: en.
3. Er wordt een onderdeel toegevoegd luidende:
c. degene die recht heeft op een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen of op een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers.

ARTIKEL XII WIJZIGING VAN DE ALGEMENE KINDERBIJSLAGWET

In artikel 17g, tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet wordt na “de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

ARTIKEL XIII WIJZIGING VAN DE ALGEMENE NABESTAANDENWET

In artikel 45, tweede lid, van de Algemene nabestaandenwet wordt na “de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

ARTIKEL XIV WIJZIGING VAN DE ALGEMENE OUDERDOMSWET

In artikel 17i, tweede lid, van de Algemene Ouderdomswet wordt na “de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

ARTIKEL XV WIJZIGING VAN DE WET WERK EN BIJSTAND

In artikel 6, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand, wordt na “de Werkloosheidswet,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

ARTIKEL XVI WIJZIGING VAN DE WET FINANCIERING SOCIALE VERZEKERINGEN

In artikel 47, eerste lid, onderdeel a, van de Wet financiering sociale verzekeringen, wordt na “de Wet werk en bijstand,” ingevoegd: de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen,.

ARTIKEL XVII INWERKINGTREDING

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(J.P.H. Donner)

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(J. Klijnsma)

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

§1 Inleiding

Het wetsvoorstel Invoerings- en aanpassingswet Wet inkomensvoorziening oudere werklozen (iIOW) bevat wijzigingen in andere wetten en technische aanpassingen van wetgeving in verband met de inwerkingtreding van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen (IOW) (Stb. 2008, 340). Het betreft wijzigingen in onder andere de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Toeslagenwet (TW), de Ziektewet (ZW), de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) en enkele technische aanpassingen in de IOW. De beoogde inwerkingtredingsdatum van de IOW en het onderhavige wetsvoorstel is 1 december 2009.

Met de IOW wordt een inkomensvoorziening voor oudere werklozen voorgesteld. De IOW biedt personen die een uitkering ontvangen op grond van de Werkloosheidswet (WW) en die bij aanvang van de werkloosheid 60 jaar of ouder zijn, inkomensondersteuning na afloop van de WW-uitkering tot de leeftijd van 65 jaar.

In de memorie van toelichting bij de IOW is reeds ingegaan op de financiële effecten en administratieve lasten in verband met de invoering van de IOW. Het onderhavige wetsvoorstel brengt extra lasten met zich mee als gevolg van de wijziging in de Wet WIA. Zie hiervoor paragraaf 2, onder Wet WIA.

Paragraaf 2 noemt de inhoudelijke wijzigingen en technische aanpassingen. Paragraaf 3 geeft de uitvoeringstechnisch commentaren van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), gemeenten en de Inspectie voor werk en inkomen (IWI).

§2 Wijzigingen en technische aanpassingen

Voorkomen van samenloop IOW en IOAW

De wijzigingen in de IOW en de IOAW hebben betrekking op het voorkomen van samenloop van de IOW-uitkering met de IOAW-uitkering. Samenloop kan voorkomen als de betrokken werknemer in meer dan één dienstbetrekking heeft gewerkt en volgtijdelijk werkloos wordt. Ook kan samenloop ontstaan als betrokkene eerst voor een deel van de arbeidstijd werkloos wordt en later voor het restant. Samenloop van IOW en IOAW zou erop neer komen dat betrokkene voor een deel onder het IOAW-regime valt en voor het andere deel onder het IOW-regime.

Voorbeeld:

Betrokkene ontvangt een WW-uitkering die gebaseerd is op een arbeidsurenverlies van 16 uur per week. Daarnaast werkt hij voor 20 uur per week in loondienst. Vanuit deze baan wordt hij eveneens werkloos zodat hij ook voor dat arbeidsurenverlies van 20 uur een WW-uitkering ontvangt. Hij ontvangt dus nu een WW-uitkering dat voor een deel gebaseerd is op een arbeidsurenverlies van 16 uur en voor een deel op een arbeidsurenverlies van 20 uur. Stel dat na afloop van de duur van het eerste WW-recht – gebaseerd op 16 uur – recht ontstaat op een IOAW-uitkering. In die situatie ontvangt betrokkene een IOAW-uitkering – gebaseerd op 16 uur – én daarnaast een WW-uitkering – gebaseerd op 20 uur per week. Wanneer de duur van

de WW-uitkering van 20 uur ook is doorlopen, kan het voorkomen dat voor dat WW-deel aan de voorwaarden voor het recht op IOW-uitkering wordt voldaan.

Om te voorkomen dat samenloop van de IOW-uitkering met de IOAW-uitkering kan bestaan, wordt voorgesteld om de uitkering die als eerste is toegekend te laten prevaleren. Wanneer de duur van het andere WW-recht afloopt, ontstaat geen recht op IOW naast de IOAW-uitkering. Tevens wordt voorgesteld dat bij de bepaling van de hoogte van de 'eerste' IOW- of IOAW-uitkering rekening wordt gehouden met het bestaan van een ander WW-recht.

De IOW- en de IOAW-uitkering zijn beide gebaseerd op het wettelijk minimumloon. De grondslag van de IOAW-uitkering is afhankelijk van de gezinssituatie: voor een alleenstaande bedraagt deze 70%, voor een éénuouder-gezin 90% en voor gehuwden of samenwonenden 100% van het minimumloon. De IOW-uitkering bedraagt maximaal 70% van het minimumloon en kan afhankelijk van de gezinssituatie aangevuld worden met een toeslag op grond van de Toeslagenwet. Het totaalbedrag van de IOW-uitkering én de (maximale) toeslag is eveneens afhankelijk van de gezinssituatie en komt overeen met de hierboven genoemde IOAW-grondslagen. De toepassing van de verschillende grondslagen – IOW + TW en IOAW – kan echter in één situatie leiden tot verschillende hoogten van de uitkeringen. Het betreft de situatie van een gehuwde/samenwonende uitkeringsgerechtigde die zelf geen andere inkomsten heeft naast de IOW- of IOAW-uitkering, maar wel een partner heeft met een inkomen dat hoger is dan 30% van het minimumloon

De regering onderkent dat het uitsluiten van de mogelijkheid tot samenloop van IOW en IOAW in de hierboven aangegeven situaties nadelige financiële consequenties zou kunnen hebben. Het naast elkaar bestaan van een recht op IOW- en IOAW-uitkering is echter om verschillende redenen niet wenselijk. De doelstellingen van de IOW en de IOAW komen overeen: namelijk het voorzien in een inkomensvoorziening voor oudere werklozen op het niveau van het minimumloon. De belanghebbende zou, om een inkomen op het sociaal minimum te verwerven, dan te maken hebben met twee uitvoeringsinstanties die ook nog verschillende uitkeringsregimes hebben. Om uitvoeringstechnische redenen is hier niet voor gekozen. Niet uit te sluiten valt dat het voorkomen van samenloop tussen de IOW en de IOAW mogelijk nadelige consequenties heeft, maar het zal gaan om een (zeer) beperkt aantal gevallen waarin sprake zou kunnen zijn van samenloop tussen een IOW- en een IOAW-uitkering, waarbij dan ook het inkomen van de partner hoger is dan 30% van het minimumloon. De IOW en de IOAW worden overeenkomstig het bovenstaande aangepast.

Toeslagenwet

De TW wordt zodanig aangepast dat op grond van de TW een toeslag toegekend kan worden op de IOW-uitkering. Hiermee wordt geregeld dat de IOW-uitkering kan worden aangevuld tot het voor betrokkene geldende sociaal minimum.

Nawerking Ziektewet

In de ZW is geregeld dat na het einde van de verzekering een korte periode (8 dagen of een maand) aanspraak op ziekgeld blijft bestaan wanneer betrokkene in die periode ongeschikt tot werken wordt. Degene die een WW-uitkering ontvangt is als werknemer verzekerd op grond van de ZW. Dit zou betekenen dat voor een IOW-gerechtigde (kort) na het einde van de WW – bij ziekte – recht op ZW-uitkering zou ontstaan. De nawerkingsregeling is bedoeld om een werknemer die korte tijd niet verzekerd is, toch aanspraak op ziekgeld te geven bij ziekte tijdens die verzekeringsloze periode tussen twee dienstverbanden. Deze nawerking is niet

nodig voor IOW-gerechtigden. Op grond van de IOW heeft betrokkene immers recht op een inkomen op minimumniveau, ook tijdens eventuele perioden van ziekte. Hetzelfde geldt voor de IOAW-gerechtigde. Om die reden wordt de nawerking van de ZW ook beperkt voor de IOAW-gerechtigde.

Wet WIA

In 2006 is voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten de WW geïncorporeerd in de loongerelateerde WGA-uitkering die zij ontvangen op grond van de Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen. De duur van de loongerelateerde WGA-uitkering is daarom gelijk aan de duur van de WW-uitkering. Op 1 oktober 2006 is de maximale duur van de WW-uitkering teruggebracht van 5 jaar naar 38 maanden. Deze wijziging is vervolgens op 1 januari 2008 in de loongerelateerde WGA-uitkering doorgevoerd. Vanwege voornoemde verkorting van de duur van de WW-uitkering, is de IOW ingevoerd. Het spreekt voor zich dat ook dit moet doorwerken naar de WGA. Daarom wordt in het voorliggende wetsvoorstel geregeld dat de gedeeltelijk arbeidsgeschikte na de loongerelateerde WGA-uitkering, recht heeft op een inkomensgarantie ouderen. De voorwaarden voor het ontstaan van dat recht komen overeen met de ontstaansvoorwaarden voor het recht op een IOW-uitkering: de eerste dag van de gedeeltelijke arbeidsgeschiktheid dient te liggen tussen 31 december 2007 en 1 juli 2011, de gedeeltelijke arbeidsgeschikte dient op die dag 60 jaar of ouder te zijn, hij dient recht te hebben gehad op een loongerelateerde WGA-uitkering en daarna recht te hebben op een WGA-vervolguitkering of –loonaanvulling. De gedeeltelijk arbeidsgeschikte ontvangt daadwerkelijk een inkomensgarantie ouderen als de IOW-uitkering die hij zou hebben ontvangen indien hij daar recht op zou hebben gehad, hoger is dan de WGA-vervolguitkering of -loonaanvulling die hij ontvangt, terwijl de hoogte ervan het verschil tussen beide overbrugt.

Jaarlijks komen er ongeveer 150 gedeeltelijk arbeidsgeschikte ouderen in de WGA. Dit leidt tot een toename van maximaal €1 miljoen extra uitkeringslasten per jaar (structureel). De werkelijke meerkosten zullen lager liggen omdat een deel van deze ouderen recht heeft op toeslag op grond van de TW naast de WGA-vervolguitkering dan wel daarnaast werkt.

IOW

Met dit wetsvoorstel worden tevens enkele aanpassingen in de IOW aangebracht. Het betreft hier voornamelijk technische aanpassingen. De belangrijkste aanpassingen hebben betrekking op de bepaling van de hoogte van de IOW-uitkering in samenloopsituaties en een aanvulling in de IOW met betrekking tot de positie van Wsw-geïndiceerden.

Bepaling hoogte IOW-uitkering

De IOW-uitkering is gemaximeerd tot de hoogte van de voorgaande WW-uitkering die ten grondslag ligt aan het recht op IOW. De hoogte van de IOW-uitkering wordt als volgt vastgesteld:

Hoofdregeel:

$0,7 * (A - B)$ = hoogte IOW-uitkering per maand,

waarbij A = maximaal WML en B = inkomen uit arbeid.

Overige inkomensbestanddelen worden volledig in mindering gebracht op de IOW-uitkering. Als de voorgaande WW-uitkering per maand minder bedraagt dan $0,7 \times \text{WML}$ dan is A maximaal gelijk aan $100/70 \times$ hoogte van de WW-uitkering in de maand voorafgaand aan het recht op IOW.

In enkele gevallen leidt maximering tot de hoogte van de voorgaande WW-uitkering per maand tot een onredelijk resultaat. Dat is het geval als betrokkene naast de WW-uitkering gedeeltelijk werkt of een uitkering ontvangt op grond van de WAO, ZW, WIA, TRI of WW.

Deze inkomsten uit werkzaamheden of uitkering zouden de IOW-uitkering op twee manieren verlagen. Namelijk door maximering op hoogte van de voorgaande WW-uitkering per maand en via verrekening van de inkomsten. Om dit te voorkomen wordt factor A in deze situaties als volgt:

- bij samenloop WW-uitkering met loon uit dienstbetrekking bij aanvang recht op IOW wordt A niet gemaximeerd op $100/70 \times$ hoogte voorgaande WW-uitkering per maand, maar op $100/70 \times$ hoogte voorgaande WW-uitkering per maand + 21,75 X het loon per dag uit dienstbetrekking in de maand voorafgaand aan het recht op IOW.
- bij samenloop WW-uitkering met uitkering ZW, WIA, WAO, TRI of WW bij aanvang recht IOW wordt A niet gemaximeerd op $100/70 \times$ hoogte voorgaande WW-uitkering maar op $100/70 \times$ hoogte van de gezamenlijke uitkeringen per maand in de maand voorafgaand aan het recht op IOW.

Factor A kan niet meer bedragen dan het minimumloon. Dit impliceert dat de IOW-uitkering per maand niet hoger kan zijn dan 70% van het minimumloon.

Hoogte van de IOW-uitkering per maand

Hoofregel:

$0,7 * (A - B) = \text{IOW-uitkering}$,

waarbij A = maximaal WML en

B = inkomen uit arbeid.

Overige inkomensbestanddelen worden volledig in mindering gebracht op de IOW-uitkering.

Als de voorgaande WW-uitkering per maand minder bedraagt dan $0,7 \times$ WML dan is A maximaal gelijk aan $100/70 \times$ hoogte voorgaande WW-uitkering per maand.

Bij samenloop WW-uitkering met loon uit dienstbetrekking bij aanvang recht IOW:

$A = 100/70 \times$ hoogte voorgaande WW-uitkering per maand + 21,75 x het loon per dag uit dienstbetrekking van de maand voorafgaand aan het recht op IOW

Bij samenloop WW-uitkering met uitkering ZW, WIA, WAO, TRI of WW bij aanvang recht IOW:

$A = 100/70 \times$ hoogte gezamenlijke uitkeringen per maand in de maand voorafgaand aan het recht op IOW

IOAW

Ook in de IOAW leidt maximering tot de hoogte van de voorgaande WW-uitkering per maand in een aantal gevallen tot een onredelijk resultaat. Gezien de samenhang tussen IOW en IOAW is het wenselijk dat dit in beide wetten op dezelfde wijze wordt geregeld. De systematiek van de IOW verschilt echter met van die van de IOAW. De formules uit artikel 10 IOW kunnen niet worden overgenomen. Daarom wordt in de IOAW geregeld dat als het inkomen in de maand voordat het recht op IOAW-uitkering ontstond lager was dan de grondslag, deze grondslag wordt vastgesteld op dat lagere bedrag.

Positie Wsw-geïndiceerden

Met de op 1 januari 2008 in werking getreden Wet van 20 december 2007 tot wijziging van de Wet sociale werkvoorziening in verband met een betere realisering van de met die wet beoogde doelen (Stb. 564) is in de diverse socialezekerheidswetten geregeld dat uitkeringsgerechtigden

die in het bezit zijn van een indicatie op grond van de Wet sociale werkvoorziening (Wsw) vrijgesteld worden van re-integratie- en/of sollicitatieverplichtingen. Voorts is geregeld dat uitkeringsgerechtigden die niet Wsw-geïndiceerd zijn, niet verplicht kunnen worden te re-integreren in Wsw-arbeid. Daarnaast is met die wet expliciet geregeld dat de inzet van gemeentelijke en UWV-re-integratiemiddelen voor personen op de Wsw-wachtlIJst, ter toeleiding naar een Wsw-dienstbetrekking is toegestaan. Met de in de iIOW voorgestelde wijzigingen wordt een en ander overeenkomstig geregeld in de IOW.

§3 COMMENTAREN

Het UWV heeft in de uitvoeringstoets aangegeven dat de voorgestelde wetswijzigingen goed uitvoerbaar zijn. Het UWV heeft twee opmerkingen over het wetsvoorstel gemaakt die beide tot een aanpassing leiden. De opmerkingen worden hierna toegelicht.

Het UWV vraagt of het beleidsmatig gewenst is dat personen die vanwege een arbeidsongeschiktheid van ten minste 35% een loongerelateerde uitkering in verband met werkhervatting gedeeltelijke arbeidsgeschikten (WGA-uitkering) ontvangen, na afloop daarvan niet in aanmerking voor een IOW-uitkering. Deze opmerking heeft ertoe geleid dat in het voorliggende wetsvoorstel wordt geregeld dat de gedeeltelijk arbeidsgeschikte na de loongerelateerde WGA-uitkering, recht heeft op een inkomensgarantie ouderen. Zie toelichting in § 2.

Het UWV stelt om uitvoeringstechnische redenen voor een uitsluitingsgrond in de IOW op te nemen voor de situatie waarin een IOW-uitkering niet tot uitbetaling komt in verband met de inkomsten van de IOW-gerechtigde. Het gaat dan om een periode van 3 maanden waarin de IOW-uitkering niet tot uitbetaling is gekomen in verband met verrekening van de inkomsten die de IOW-gerechtigde naast zijn IOW-uitkering heeft verworven. Na afloop van die 3 maanden eindigt het recht op IOW-uitkering met toepassing van die uitsluitingsgrond en vindt de afrekening van de vakantietoeslag plaats. Wanneer de IOW-gerechtigde op een later moment minder inkomsten verwerft, herleeft het recht op IOW-uitkering. Op verzoek van het UWV wordt deze uitsluitingsgrond opgenomen in de IOW. Deze uitsluitingsgrond heeft uitsluitend een administratieve uitwerking. Naar aanleiding van dit voorstel wordt artikel 6, lid 1, onderdeel h opgenomen in de IOW.

Het Uitvoeringspanel Gemeenten heeft een positief advies gegeven. Ook de Inspectie Werk en Inkomen heeft aangegeven geen problemen te verwachten bij het toezicht op de uitvoering van de gewijzigde wetgeving.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I Wijziging van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen

Onderdelen A en C onder 1, 4 en 5

De inkomensverrekening zoals die in de IOW is opgenomen kan een ongewenste uitkomst hebben voor de persoon wiens uitkering is gemaximeerd op de voorliggende WW-uitkering (het oude vijfde lid van artikel 10). In het nieuwe eerste lid van artikel 10 wordt dit opgelost. Hierdoor kan het vijfde lid (oud) vervallen. Wel dient het oude lid 6 te worden herschreven

omdat hierin een verwijzing was opgenomen naar het vijfde lid (oud). Door het vervallen van het vijfde lid (oud) wordt het zesde lid tevens vernummerd tot het vijfde lid.

In de IOW was voorts niet voorzien in samenloop van meerdere uitkeringen alsmede samenloop met loon in de maand voorafgaande aan het ontstaan van het recht op IOW. Deze situaties worden nu tevens in het voorgestelde nieuwe lid 1 geregeld. In het algemene deel van de memorie van toelichting worden deze situaties nader toegelicht.

Voorts is in artikel 6, onderdeel h, een uitsluitingsgrond opgenomen die inhoudt dat geen recht op uitkering bestaat indien de uitkering nul is (wat inhoudt dat de uitkomst van de formule bedoeld in artikel 10, minus de overige inkomensbestanddelen, gelijk is aan, of kleiner is dan 0), gedurende 3 maanden. Het inkomen is dan te hoog om nog recht op een IOW-uitkering te hebben.

Het voorgestelde onderdeel g van artikel 6 regelt dat indien iemand reeds recht heeft op een IOAW uitkering, geen recht kan ontstaan op een IOW-uitkering. Andersom wordt in de IOAW geregeld dat indien iemand reeds recht heeft op een IOW-uitkering, geen recht kan ontstaan op een IOAW-uitkering. Met deze bepaling wordt het naast elkaar bestaan van een IOAW-uitkering en een IOW-uitkering voorkomen wat uitvoeringstechnisch wenselijk is.

Onderdeel C onder 2 en 3

Er bestaat onduidelijkheid over de definitie 'inkomen in verband met arbeid'. De Centrale Raad van Beroep heeft in een uitspraak van 21 juni 2000 (LJN: ZB8843, 99/1641 AOW) overwogen dat om inkomen als inkomen in verband met arbeid aan te kunnen merken er een relatie moet zijn met het verrichten van arbeid. Er zijn dus inkomensbestanddelen denkbaar die niet onder de definitie van 'inkomen in verband met arbeid' onder te brengen zijn. Met het oog hierop wordt voorgesteld in het derde en vierde lid van artikel 10 niet meer te spreken van 'inkomen in verband met arbeid', maar van 'overige inkomensbestanddelen'. Met deze aanpassing is geen wijziging in de opzet van de IOW beoogd. In het inkomensbesluit op grond van de IOW wordt geregeld wat onder de begrippen 'inkomen uit arbeid' en 'overige inkomensbestanddelen' moet worden verstaan. In het inkomensbesluit wordt limitatief opgesomd wat met deze definities wordt bedoeld. Onder 'overige inkomensbestanddelen' zullen geen inkomsten in de vorm van rente, dividenden of royalties worden verstaan.

Onderdeel D

Het is mogelijk dat een IOW-gerechtigde geïndiceerd is voor de Wsw. Met dit onderdeel wordt geregeld dat het UWV re-integratiemiddelen kan inzetten om die persoon toe te leiden naar een Wsw-dienstbetrekking.

Onderdelen E en F

Door de wijzigingen zoals voorgesteld in onderdeel F wordt rekening gehouden met de positie van Wsw-geïndiceerden met een IOW-uitkering. Deze positie houdt in dat een Wsw-geïndiceerde duurzaam niet in staat is om reguliere arbeid te verrichten, ook niet met inzet van re-integratievoorzieningen. Dat betekent dat personen die in het bezit zijn van een Wsw-indicatie vrijgesteld worden van re-integratie- en/of sollicitatieverplichtingen die voortvloeien uit een IOW-uitkering. Met artikel 11a (onderdeel E) wordt voorts geregeld dat de verplichtingen, bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de IOW niet zien op het verkrijgen van een Wsw-dienstbetrekking. Heeft een Wsw-geïndiceerde eenmaal een dienstbetrekking in de zin van hoofdstuk 2 of 3 van de Wsw dan is dat evenwel niet vrijblijvend. Artikel 13, tweede lid, IOW is wel van toepassing op de Wsw-geïndiceerde zodat bij het verwijtbaar verlies van een dergelijke dienstbetrekking het normale maatregelenregime van de IOW van toepassing is.

Onderdelen G en L onder 2

Net zoals dat in de meeste andere sociale zekerheidswetten is geregeld, geldt ook voor de IOW dat ten aanzien van het maatregelenbeleid nadere regels dienen te worden gesteld bij algemene maatregel van bestuur. Deze algemene maatregel van bestuur is het reeds bestaande Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten. Door toevoeging van de delegatiebepaling aan artikel 19 van de IOW, wordt het ook ten aanzien van de in het kader van de IOW op te leggen maatregelen mogelijk daarover in het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten nadere regels te stellen. Door het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten toe te voegen aan artikel 48 van de IOW, is het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten mede gebaseerd op artikel 19, achtste lid, van de IOW.

Onderdelen H en K onder 1

De IOW kent de begrippen “werknemer” en “belanghebbende” niet. Met onderhavige onderdelen wordt dit hersteld.

Onderdeel I

Met de voorgestelde wijziging wordt het artikel verduidelijkt en geharmoniseerd met vergelijkbare bepalingen in andere socialezekerheidswetten. Het gaat om de inhouding van een bedrag dat overeenkomt met de premie die een werknemer is verschuldigd en een werkgever zou inhouden op het loon. Het artikel is tevens aangevuld met de toeslag en de vakantiebijdrage die in het oorspronkelijke artikel ten onrechte niet werden genoemd. Het tweede lid van het oorspronkelijke artikel 28 was naast de verwijzing naar hoofdstuk 3 van de Wfsv overbodig, omdat feitelijk niet door de werknemer een premie verschuldigd is die per bedrijfstak verschillend is op grond van de bepalingen in de Wfsv en het ook niet de bedoeling is dit in hoofdstuk 3 van de Wfsv te regelen.

Onderdeel J

Een overlijdensuitkering van vier weken past niet bij de maandsystematiek van de IOW. Bovendien wordt met de voorgestelde wijziging van artikel 29 van de IOW de duur van de overlijdensuitkering in overeenstemming gebracht met de duur van de overlijdensuitkering in andere socialezekerheidswetten.

Onderdeel K onder 2

In artikel 34, vierde lid (oud) en artikel 38 wordt tweemaal hetzelfde geregeld. Omdat het begrip uitkering in relatie tot de bevoegdheid tot terugvordering niet alleen voor artikel 34 van belang is, maar ook voor de artikelen 35 en 36, is ervoor gekozen het vierde lid van artikel 34 te laten vervallen en artikel 38 te laten bestaan.

Onderdeel L

Artikel 48 bevatte nog enkele onjuistheden. Zo werd in het oude onderdeel d nog een besluit genoemd wat niet meer bestaat. Met onderdeel I worden deze onjuistheden hersteld.

Artikel II Wijziging van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen

Onderdeel A

In de IOW is de uitvoering van de IOW belegd bij het UWV. Om het UWV de taken ten aanzien van de IOW-gerechtigde te kunnen laten uitvoeren is het van belang dat de IOW-gerechtigde in de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Wet SUWI) wordt aangemerkt als uitkeringsgerechtigde.

Onderdeel B

In de IOW is de uitvoering van de IOW belegd bij het UWV. In artikel 30, eerste lid, onderdeel a, van de Wet SUWI is bepaald aan welke wetten het UWV uitvoering geeft. Om het UWV de taken ten aanzien van de IOW te kunnen laten uitvoeren, wordt voorgesteld de IOW aan dit artikellid toe te voegen.

Onderdeel C

Om innovatie met betrekking tot de IOW mogelijk te maken, wordt voorgesteld de IOW aan artikel 82a, eerste lid, van de Wet SUWI toe te voegen.

Artikel III Wijziging van de Toeslagenwet

Onderdeel A

Indien de uitkering op grond van de IOW minder bedraagt dan het relevant sociaal minimum, dan vindt vanuit de TW een aanvulling plaats tot dit sociaal minimum. Betrokkene hoeft in dat geval geen aanspraak te doen op bijstand. Om dit mogelijk te maken wordt de IOW opgenomen in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, van de TW. Hoewel de IOW-uitkering strikt genomen geen loondervingsuitkering is, wordt de IOW voor de toepassing van de TW, daar wel onder verstaan.

Onderdeel B

Door toevoeging van de IOW aan dit artikellid wordt ook ten aanzien van de IOW-gerechtigde geregeld dat verrekening van de aan hem opgelegde boete met de uitkering zonder diens machtiging kan plaatsvinden. Door het wetsvoorstel tot aanpassing van bijzondere wetten aan de vierde tranche van de Algemene wet bestuursrecht (Aanpassingswet vierde tranche Awb) (Kamerstukken 31 124) wordt het tweede lid vernummerd tot eerste lid. Omdat voornoemd wetsvoorstel naar verwachting eerder in werking treedt dan het onderhavige, wordt in het onderhavige wetsvoorstel alvast rekening gehouden met deze vernummering.

Artikelen IV, V onderdeel B, VI, VII, VIII, IX onderdeel C, X, XI onderdeel A, XII, XIII, XIV

Zie hiervoor de artikelsgewijze toelichting op artikel III, onderdeel B.

Artikel V

Onderdeel A

De voorwaarden voor het ontstaan van het recht op een inkomensgarantie ouderen komen overeen met de ontstaansvoorwaarden voor het recht op een IOW-uitkering, vertaald naar de Wet WIA: de eerste dag van de gedeeltelijke arbeidsgeschiktheid dient te liggen tussen 31 december 2007 en 1 juli 2011, de gedeeltelijke arbeidsgeschikte dient op die dag 60 jaar of ouder te zijn, hij dient recht te hebben gehad op een loongerelateerde WGA-uitkering en daarna recht te hebben op een WGA-vervolguitkering of –loonaanvulling. Deze voorwaarden zijn opgenomen in het voorgestelde artikel 63a. Omdat het niet de bedoeling is dat naast de inkomensgarantie ouderen ook recht bestaat op een IOW-uitkering, wordt in het vierde lid bepaald dat degene die recht heeft op een IOW-uitkering niet ook een recht op inkomensgarantie ouderen kan hebben (en vice versa, zie artikel I, onderdeel A). In artikel 63b wordt geregeld dat indien de verzekerde geen recht meer heeft op een WGA-uitkering (die op

dat moment alleen uit een WGA-vervolguitkering of –loonaanvulling kan bestaan omdat voor het recht op de inkomensgarantie ouderen de loongerelateerde uitkering van de WGA-uitkering moet zijn afgelopen) ook geen recht heeft op een inkomensgarantie ouderen. Het recht herleeft zodra het recht op de WGA-uitkering herleeft. De gedeeltelijk arbeidsgeschikte ontvangt daadwerkelijk een inkomensgarantie ouderen als de IOW-uitkering die hij zou hebben ontvangen indien hij daar recht op zou hebben gehad, hoger is dan de WGA-vervolguitkering of –loonaanvulling. De hoogte van de inkomensgarantie ouderen bedraagt het verschil tussen beide. Dat wordt geregeld in het voorgestelde artikel 63c. In artikel 63d wordt voorts de voor de inkomensgarantie ouderen specifieke financiering opgenomen die overeenkomt met de financiering van de IOW. De overige bepalingen in de IOW, zoals die over de rechten en plichten van de verzekerde, de aanvraag, vaststelling en betaling van de uitkering, komen reeds voor in de Wet WIA en behoeven daarom niet te worden overgenomen. Zie voor de meer beleidsmatige achtergrond van de inkomensgarantie ouderen: paragraaf 2 onder *Wet WIA* van het algemene deel van deze toelichting

Artikel IX

Onderdelen A en B

De inkomensverrekening zoals die in de IOAW is opgenomen heeft een ongewenste uitkomst voor de persoon wiens uitkering is gemaximeerd op de voorliggende WW-uitkering; bij een gemaximeerde IOAW-uitkering worden overige inkomsten vrijgelaten. In het nieuwe vierde lid van artikel 9 wordt dit opgelost door de grondslag te maximeren op het inkomen in de maand voorafgaand aan de maand waarin recht op een IOAW-uitkering ontstaat. Tevens wordt door de formulering van het nieuwe vierde lid voorzien in samenloop situaties tussen een IOAW-uitkering en inkomen uit of in verband met arbeid en tussen een IOAW-uitkering en andere uitkeringen. De wijziging van het vijfde lid betreft een technische aanpassing aan het (nieuwe) vierde lid.

Het voorgestelde onderdeel e van artikel 6 regelt dat indien iemand reeds recht heeft op een IOW-uitkering, geen recht kan ontstaan op een IOAW-uitkering. Andersom wordt in de IOW geregeld dat indien iemand reeds recht heeft op een IOAW-uitkering, geen recht kan ontstaan op een IOW-uitkering. Met deze bepaling wordt het naast elkaar bestaan van een IOAW-uitkering en een IOW-uitkering voorkomen wat uitvoeringstechnisch wenselijk is.

Artikel XI

Onderdeel B

Met de nawerking van de Ziektewet-verzekering, zoals opgenomen in artikel 46 van de ZW, is geregeld dat iemand die bijvoorbeeld korte tijd werkloos is tussen 2 banen in, recht heeft op ziekgeld indien hij in die werkloze periode ziek wordt (en aan de voorwaarden van artikel 46 ZW wordt voldaan). Deze overbrugging is voor de IOW- en IOAW-gerechtigde niet nodig; door de IOW of IOAW wordt immers reeds in zijn inkomen voorzien.

Artikel XV

Op grond van de IOW is het UWV verantwoordelijk voor de arbeidsinschakeling van de IOW-gerechtigde. Daarom is de niet IOW-gerechtigde opgenomen in artikel 6 Wet werk en bijstand, zodat de arbeidsinschakeling van de niet IOW-gerechtigde onder verantwoordelijkheid valt van het college van burgemeester en wethouders van de desbetreffende gemeente.

Artikel XVI

Met het wetsvoorstel Wijziging van de Wet financiering sociale verzekeringen in verband met de invoering van een premiekorting voor het in dienst nemen van oudere uitkeringsgerechtigden en het in dienst houden van ouderen van 62 jaar en ouder, wordt in het eerste lid van artikel 47 van de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv) geregeld, dat de werkgever een premiekorting oudere werknemer kan toepassen, indien hij een werknemer in dienst neemt, die onder andere onmiddellijk voorafgaande aan de dienstbetrekking inkomen heeft gehad uit de in het eerste lid, onderdeel a, genoemde uitkeringen. Onder deze uitkeringen moet ook een IOW-uitkering worden begrepen. Met artikel XVI wordt artikel 47 Wfsv dienovereenkomstig aangevuld.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(J.P.H. Donner)